فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

پس به پاکی یادکن پروردگار بزرگوار خودرا (٥٢) .

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

سوره معارج مکی است وآن چهل وچهار آیت ودو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾

طلب کرد طلب کننده عقوبتی فرودآینده (١) .

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

برکافران فرودآینده، نیست اوراهیچ بازدارنده[١] (٢) .

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

فرودآینده ازجانب خدا، خداوندِ مرتبه هاکه (٣) .

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

برآن صعود کرده شود بالامی روند فرشتگان وروح نیز[٢] بسوی خدا درروزی که هست مقدارآن پنجاه هزار سال (٤) .

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾

پس صبر کن صبر نیك (٥) .

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾

هرآئینه کافران دورمی بینند آن روزرا (٦) .

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾

ومانزدیك می بینیمش (٧) .

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾

روزی که شود آسمان مانند مس گداخته (٨) .

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾

وشوندکوه ها مانند پشم رنگین (٩) .

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

ونپرسد هیچ خویشاوند خویشاوند دیگررا (١٠) .

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ

ونموده شودایشان را قرابتیان ایشان آرزو

---

(١) یعنی گفتند "متی هذاالوعد ان کنتم صادقین" .

(٢) یعنی جبرئیل علیه السلام .

بِبَنِيْهِ ﴿١١﴾

کند گنهگار که عوض دهد از عذاب آنروز فرزندان خودرا (١١) .

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ﴿١٢﴾

ونیززن خودرا وبرادر خودرا (١٢) .

وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِيْ تُـْٔوِيْهِ ﴿١٣﴾

ونیز قبیله اش را که جای میدهداورا (١٣) .

وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْجِيْهِ ﴿١٤﴾

ونیزهرکه درزمین ست همه یك جاپس برهانداین عوض دادن خودش را (١٤).

كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿١٥﴾

هرگز ، هرآئینه دوزخ آتشی ست (١٥) .

نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ﴿١٦﴾

شعله زننده پوست سررابرکشنده (١٦) .

تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾

میخواهد کسی را که اعراض کرد و روگردان شد (١٧) .

وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾

وجمع مال نمودپس نگاهداشت (١٨) .

اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ﴿١٩﴾

هرآئینه آدمی آفریده شده است ناشکیبنده (١٩) .

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا ﴿٢٠﴾

چون برسدش مصیبت اضطراب کننده (٢٠) .

وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا ﴿٢١﴾

وچون برسدش رفاهیت بخل نماینده (٢١) .

اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ ﴿٢٢﴾

مگر نمازگذاران (٢٢) .

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَآئِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

آنانکه ایشان برنمازخویش همیشه پایبندند (٢٣) .

وَالَّذِيْنَ فِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ ﴿٢٤﴾

وآنانکه دراموال ایشان حصه هست مقرر (٢٤) .

لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿٢٥﴾

برای سائل و محروم (٢٥) .

وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٢٦﴾

وآنانکه باورمیدارند روز جزاء را (٢٦) .

وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿٢٧﴾

وآنانکه ایشان ازعذاب پروردگارخود ترسندگانند (٢٧) .

اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ﴿٢٨﴾

هرآئینه عذاب پروردگارایشان چنان ست

که ازآن ایمن نتوان شد (۲۸) .

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾

وآنانکه ایشان اندام نهانی خودرا نگاهدارند گانند (۲۹) .

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

مگر برزنان خود یا کنیز کانی که مالك آنها شده است دستهای ایشان پس هرآئینه این فریق ملامت کرده شده نیستند (۳۰) .

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾

پس هرکه که طلب کند سوای این، پس آنجماعت ایشانندازحد گذشتگان (۳۱) .

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾

آنانکه ایشان امانت های خودرا وعهد های خودرا رعایت کنندگانند (۳۲) .

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾

وآنانکه ایشان به گواهی های خود متعهد شوندگانند (۳۳) .

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

وآنانکه ایشان برنمازخودمحافظت کنندگانند (۳٤) .

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

اینجماعت دربوستان هاباشند گرامی کردگانند (۳۵) .

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

پس چیست کافران را که بسوی توشتابان اند (۳٦) .

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

ازجانب راست وازجانب چپ گروه گروه شده (۳۷) .

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

آیاطمع میکند هرشخصی ازایشان که درآورده شود به بوستان نعمت (۳۸) .

كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

هرگز، هرآئینه ماآفریده ایم ایشانرا ازآنچه میدانند[1] (۳۹) .

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

پس قسم میخورم به پروردگار مشرق ها

(۱) یعنی ازمنی .

ومغرب ها که هرآئینه ماتوانائیم (٤٠) .

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

برآنکه عوض آریم بهترازایشان ونیستیم ما عاجز (٤١) .

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

پس بگذار(یا محمد) ایشان را به بیهودگی درآیند وبازی کنند تاآنکه برخورند بآنروز خود که وعده داده میشود ایشان را (٤٢) .

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ
يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

روزیکه برآیند ازقبور شتابان گویاایشان بسوی نشانه میدوند (٤٣) .

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

ترس ظاهر شده باشد بردیده های ایشان درگیرد ایشانرا خواری اینست آن روزکه وعده داده میشد ایشان را (٤٤) .

سُورَةُ نُوحٍ

سوره نوح مکی است وآن بیست وهشت آیت ودورکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

هرآئینه مافرستادیم نوح را بسوی قوم او که بترسان قوم خودرا پیش ازآنکه بیاید بدیشان عقوبتی درد دهنده (١) .

قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

گفت ای قوم من هرآئینه من برای شماترساننده ظاهرام (٢) .

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾

(باین مضمون) که عبادت کنید خدارا وبترسید ازووفرمان من برید (٣) .

يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى
إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

تابیامرزدبرای شما گناهان شمارا وموقوف دارد شمارا تاوقتی مقرر هرآئینه وقتِ مقرر کردهٔ خداچون بیاید هرگز موقوف داشته نه شود آنرا ا گر میدانید (٤) .

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

گفت ای پروردگار من هرآئینه من خواندم قوم خودرا شب وروز (٥) .